

GOOD NEWS

ROTARY INTERNATIONAL

Novinky

1/99

ROTARY DISTRIKTU Č. 2240 - ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

V samém srdci historické Prahy obdivují denně desetitisíce zahraničních návštěvníků div středověkého umu z konce 15. století - Pražský orloj, měřící nejen uplývající čas, ale i pohyby nebeských těles. V jeho bezprostřední blízkosti, na budově, která je součástí Staroměstské radnice, si mohou hosté přečíst nad novorenesančními okny velkého sálu, v němž kdysi zasedalo zastupitelstvo Starého Města Pražského, latinský nápis :

DIGNITATIS MEMORES
AD OPTIMA INTENTI

Dávni představitelé hlavního města českého království, **jsouce si vědomi svého důstojství,** se tímto heslem hrdě hlásili ke svému **předsevzetí konat jen to nejlepší.**

Při vstupu do nového tisíciletí se jím chtějí trvale řídit ve svém novém společném Rotary distriktu 2240 i všichni čeští a slovenští rotariáni.

Dignitatis memores ad optima intenti

Vážení čtenáři,

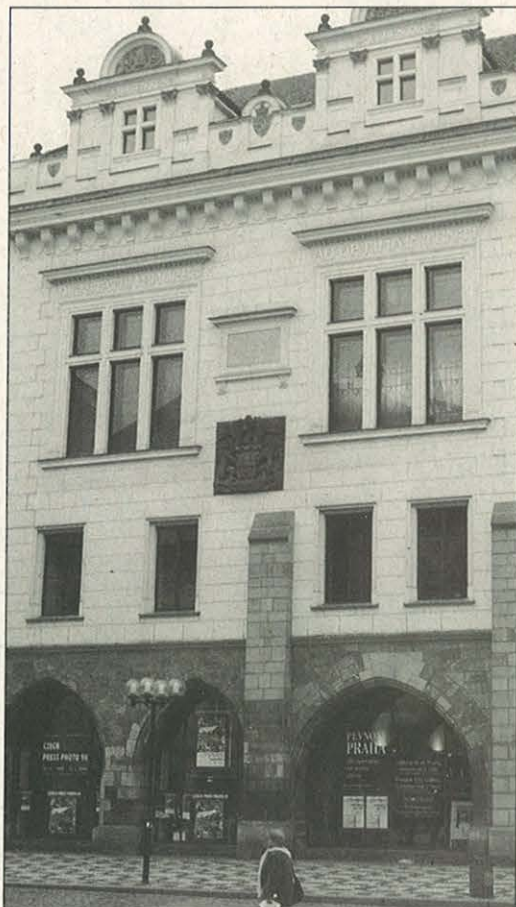
dnes se Vám dostává do rukou první číslo periodika, které se rozhodli pravidelně vydávat čeští a slovenští rotariáni. Ti velmi naléhavě cítí potřebu poskytovat informace celé naší české a slovenské veřejnosti o smyslu, poslání, činnostech a výsledcích obětavých snah svých či kteréhokoliv jiného Rotary klubu u nás nebo kdekoliv na světě.

Náš časopis začíná vycházet od roku 1999, který se v našich zemích stává pro rotariány skutečně rokem historickým : od 1. července 1999 začne z rozhodnutí ústředí Rotary International v Evanstonu, USA, působit samostatný Rotary distrikt 2240, který bude napříště koordinovat činnosti všech Rotary klubů v České i Slovenské republice.

Naše distriktové periodikum má název

**GOOD NEWS -
NOVINKY ROTARY
DISTRIKTU 2240 -
ČESKÁ A SLOVENSKÁ
REPUBLIKA.**

Otázka tohoto názvu byla předmětem delších úvah. Základní název GOOD NEWS je odvozen od všeobecně užívaného a mezinárodně vžitého pojmu „Good news - no news“. Touto podivnou, stále platnou zásadou, že „dobrá zpráva - žádná zpráva“, se bohužel řídí většina médií nejen u nás, ale kdekoliv jinde na světě. Z aktivit všech Rotary klubů, zaměřených na služby a pomoci v nejrůznějších sférách společenského života, ovšem vyplývají především dobré zprávy (slovensky správy). To nebude vylučovat ani případný nekrolog, neboť i když bude zprávou smutnou, (nikoliv však špatnou), bude nepochybně hovořit o pozitivních přínosech dotyčného pro Rotary i pro celou lidskou společnost. Jistěže se v časopisu mohou objevit i různé kritické hlasy - ovšem dobře víme, že dobrou zprávou je i konstruktivní kritika, která vždy usiluje o pozitivní řešení daného problému.

Výhoda názvu časopisu v této podobě nakonec spočívá i v tom, že celé záhlaví je vlastně dvojazyčné - jeho český a slovenský pravopis je totožný. Je samozřejmé, že příspěvky českých klubů budou publikovány v češtině, slovenských ve slovenštině. A aby časopis mohl přinést aspoň rámcovou informaci i případným zahraničním čtenářům, uvažujeme, že na závěr každého čísla bude napříště uvedeno stručné resumé v angličtině s krátkými anotacemi jednotlivých významnějších článků.

Časopis bude zpočátku vycházet každé dva měsíce (kež by v dalších letech i častěji!). Jeho rozsah, zahrnující nejen texty, ale i obrazovou část, bude zatím odpovídat našim finančním možnostem.

Dobře víme, jak nedostatečná a často nemístně zkrácená je v našich zemích informovanost o hnutí Rotary u nás a o společensky tolik prospěšných výsledcích snah a činností Rotary klubů ve všech končinách světa. Máme proto zájem i na čtenářích externích, řekněme nerotariánských, které Rotary kluby redakci do rozdělovníku

doporučí. Náš časopis bude tedy zdarma rozeslán redakcím celostátních, regionálních či okresních deníků a předních časopisů stejně tak jako do redakcí předních rozhlasových i televizních stanic v České republice i na Slovensku, a podle doporučení klubů městským a okresním úřadům, vysokým a středním školám, významným podnikům, organizacím a institucím apod. Do rozdělovníku ovšem rádi zařadíme i všechny další zájemce, kteří se k jeho pravidelnému odběru sami dodatečně přihlásí.*

Jedním z našich hlavních cílů na úrovni distriktu bude výrazně zlepšit práci s veřejností, jež je všude známá pod pojmem Public Relations. Jsem proto přesvědčen, že právě prostřednictvím našeho časopisu významně přispějeme k daleko lepší a soustavnější informovanosti o celosvětovém rotariánském hnutí, které - našťastí - má tu přednost, že výsledky jeho práce představují pouze dobré zprávy, tedy „GOOD NEWS...“

Těším se, že všechny kluby budou aktivně přispívat k co nejzajímavějšímu obsahu svého časopisu GOOD NEWS. Jménem jeho redakce se proto znovu obracím na prezidenty všech českých a slovenských Rotary klubů a vyzývám je, aby sami nebo prostřednictvím svých klubových zpravodajů - dopisovatelů pravidelně obohacovali svůj časopis zajímavými aktualitami, jež vyplývají z realizace jejich humanitárních či vzdělávacích projektů.

Své příspěvky zasílejte co nejčastěji na adresu vedoucího redaktora našeho časopisu p. PhDr. Martina Petišky, člena Rotary Clubu Brandýs-Boleslav, Na Dolence 1602, 25001 Brandýs nad Labem, tel. 0202 / 80 26 29, tel/fax 02-24226403 E-mail: ada99@mbox.vol.cz.

JUDr. Dobroslav Zeman,
guvernér ROTARY distriktu 2240
pro rok 1999 / 2000

Dignitatis memores ad optima intenti

Tento závažný příspěvek přednesl prezident Rotary International 1993/94 Robert R. Barth, Švýcarsko, u příležitosti prezidentské konference RI, kterou svolal do Prahy na dny 15. - 17. 11. 1996 prezident RI 1996/97 Luís Vicente Giay, Argentina, pod názvem „Naše budoucnost v měnícím se světě - Rozvoj zemí střední a východní Evropy“. Přednáška byla z němčiny přeložena proto, aby posloužila k vážnému zamyšlení všech našich Rotary klubů.

Jistě se shodneme na tom, že jsme všichni přijeli do Prahy proto, abychom se navzájem vyslechli, abychom si spolu pohovořili, abychom se naučili lépe znát svá stanoviska,

abychom našli hlubší porozumění pro rozdíly mezi osobními výchozími pozicemi, které ovšem mohou být u kteréhokoliv z nás značně rozdílné, ne-li dokonce zcela protichůdné.

Do Prahy nás všechny přivedlo rotariánské hnutí, které se již téměř po 100 let stává životním stylem pro všechny jeho členy - rotariány. Ti se ve svém klubu, který tvoří základní životadárnou jednotku naší organizace, setkávají za nejrůznějších časových podmínek, hospodářských a politických okolností.

Velmi pravděpodobně máme stejný názor i na to, že jsme se tu setkali se společným přáním budovat mezinárodní rotariánskou rodinu, aby byla stále lepší a výkonnější.

Avšak :

Kolik toho o sobě navzájem víme ?
Jak jsme dospěli ke svým názorům a přesvědčením ?

Kde leží důvody pro naše různorodá pojetí ?

Co si představujeme pod pojmem demokratická svoboda a jak ji prožíváme ?

Jak si můžeme naše vzájemné rozdíly co nejlépe porovnat ?

Rotary a svoboda

Robert R. Barth

Chtěl bych se nyní pokusit jít trochu odlišnou cestou, abychom pak na naše otázky našli i vhodné odpovědi.

Ke každé ze třinácti tezí, případně k názorům, týkajícím se tématu Rotary, bych chtěl uvést vždy krátký komentář. Můžete proto společně se mnou sledovat, k jakým vývodům na závěr dospějí.

Vycházím z toho - a dokonce v to doufám - že se mnou nebudete stoprocentně souhlasit, že budete mít své výhrady, že budete hájit jiný názor, nebo že byste chtěli poukázat na dodatečné aspekty, které bude třeba vzít v úvahu.

Na Rotary může mít v dobré víře každý z nás rozdílný názor, neboť Rotary je záležitostí citu. Představte si, že bychom se pokusili najít v naší Evropě společného jmenovatele pro téma „láska“. Přitom ovšem všichni víme, že je rozdíl, řekne-li se „amour“ francouzsky nebo egyptsky, španělsky, maďarsky, irsky, polsky, italsky, „rakousky“, rusky, atd. atd.

Podal-li se mi však přimět vás k tomu, abyste pocítili nutkání nechat tčkat své myšlenky trochu hlouběji a chtěli o těchto problémech dál diskutovat, pak jsem svého cíle dosáhl. Neboť právě Rotary má být v těchto dnech naším hlavním společným tématem.

Nyní tedy **k mým tezím**: jestliže vás některá z nich skutečně rozhněvá a zjistíte, že jsem snad šlápl vedle, zabývejte se jí na svém příštím setkání u rotariánského stolu. Jistě tak dospějete k zajímavému rozhovoru, při němž si své názory na Rotary budete moci porovnat s ostatními.

Byli bychom jen licoměrnými zvěstovateli idejí, kdybychom neměli vlastní nosnou představu o Rotary a kdybychom nebyli připraveni převést ji v čin. Správný rotarián se za ideu zasadí a své přesvědčení prokáže vlastním příkladem. Získáváme si úctu tím, co děláme, nikoliv tím, o čem mluvíme.

Druhá teze :

Rotary neexistuje bez politické svobody.

Svoboda je základním demokratickým právem, do něhož je ovšem zahrnut i závazek poskytovat stejnou svobodu i druhým. Proto žádná svoboda nemůže existovat bez pořádku a sebedisciplíny.

Domáhat se práv znamená současně i respektovat práva druhých.

Povinnost odpovědnosti za sebe sama je naší cenou za svobodu. Převzít lidskou odpovědnost za sebe i za blaho druhých je přednostním právem každého rotariána a současně i znakem jeho kvality.

Vlastní odpovědnost může převzít jedině člověk, který je schopen kriticky myslet a jenž také smí svůj názor vyjádřit.

Lidé, kteří svobodně myslí a své názory také svobodně vyjadřují, jsou pro diktaturu vždy podezřelí a nebezpeční. Proto je diktátoři vždy potlačují a pronásledují. Rotariánské hnutí tedy může rozkvétat pouze ve svobodných zemích s demokratickým systémem.

Třetí teze :

Rotary neexistuje bez respektu ke svobodnému vyjádření vlastního názoru.

Není-li možné vyslovit v kruhu svých rotariánských přátel svobodně a bez nevhodných následků odlišné mínění, pak v klubu chybí nezbytný vnitřní tmel přátelství. Tento tmel tvoří vzájemná důvěra a tolerance k otevřeně vyslovenému, byť odlišnému názoru.

Čtvrtá teze :

Rotary neexistuje, není-li respektován právní řád.

Člen Rotary klubu, který není schopen se ve svém soukromém nebo profesním životě vyrovnat se zásadou věrnosti a víry a jenž nedbá právního řádu, vystavuje rotariánské hnutí podezření, že jde o sdružení pokrytců. Neboť mezinárodní hodnota Rotary nemůže být nikdy lepší, než jaká je kvalita klubů a jejich jednotlivých členů.

z prezidentské konference R. I.

Pátá teze :

Rotary neexistuje tam, kde se neobjevuje symbol ozubeného kola Rotary.

Každé místo, kde se rotariáni každý týden scházejí nebo kde společně vytvořili nějaké dílo, je označeno naším znakem - ozubeným kolem Rotary.

Podobně nesou tento emblém všechny naše tiskoviny i klubové vlaječky.

Také rotarián, který na klopu nosí odznak Rotary, se jako jedinec hlásí k rotariánskému smýšlení a ideálům. Svým způsobem se tak stává „značkovým zbožím“.

Co však nositel odznaku Rotary signalizuje navenek ostatním? Buď pouze říká: jsem členem jednoho Rotary klubu. Nebo právě odznakem dává veřejně na vědomí:

1. jsem důvěryhodný,
2. jsem ochoten poskytnout službu a pomoc,
3. naslouchám,
4. dávám víc, než přijímám,
5. vytvářím „přidanou hodnotu“.

Ano, slyšeli jste správně: vědomě používám tohoto pojmu z moderního daňového žargonu. Vždyť již pouhým naším povzbudivým úsměvem v pravý okamžik, vhodným typem nebo několika slovy uznání můžeme obohatit život našich spoluobčanů a „přidanou hodnotu“ tak skutečně vytvářet.

Šestá teze :

Není Rotary bez víry v lidské hodnoty.

Rozumím tím takové hodnoty, jako je pravdomluvnost, čestnost, spravedlivost, láska, víra a rodina.

Jak bychom se mohli při realizaci našich tak různorodých programů zaměřených k ochraně a zdravému rozvoji lidského společenství, jevit v očích našich organizací mladých - INTERACT A ROTARACT - jako kompetentní, věrohodní a příkladní, kdybychom se k těmto ideálním hodnotám zcela a úplně nepřiznávali a nebyli připraveni dávat vždy dobrý příklad ?

V této souvislosti mluví samy za sebe jak „Zkouška pomocí čtyř otázek“, tak i „Prohlášení rotariánů v jejich profesním a podnikatelském životě“.

Sedmá teze :

Rotary není tam, kde panuje nerozhodnost v jednání či neochota převzít odpovědnost.

Klub, který nemá žádné projekty nebo ne-realizuje své aktivity, lze přirovnat k šestiválcovému motoru, který jede jen na tři válce a pokulhává, až se docela zastaví.

Osmá teze :

Rotary není tam, kde duch není propojen s materiální silou.

V Rotary se na celém světě setkávají lidé, kteří mají druhému co říct nebo co nabídnout. Mezi hodnoty, které právě rotariáni nabídnout mohou, patří profesní znalost, lidská zkušenost a zralost, ochota k osobnímu pohotovému nasazení, osobní vliv a v neposlední řadě i peníze a jiné materiální prostředky.

Ve většině rotariánských projektů a aktivit se jeví nutnost vzájemné souhry všech těchto komponentů.

Jak u malých klubových projektů, u akcí distriktu, u programů distriktů překračujících hranice vlastní země, tak i u našeho nejvýznamnějšího programu PolioPlus, do něhož jsou zapojeni všichni rotariáni - všude se stále znovu projevuje zdravé spolupůsobení peněz a ducha, přičemž každý přispívá k celkovému výsledku podle svých možností.

V této souvislosti je třeba ocenit mimořádné a vynikající postavení, jež zaujímá Nadace Rotary. Je jedinečným pomocným pramenem síly ve prospěch našich mezinárodních rotariánských aktivit.

Naše Nadace je nejdůležitějším nositelem důvěry v náš jedinečný svět Rotary. Pouze za poslední účetní rok do ní z celého světa přibýlo a bylo jí svěřeno k opatrování 64 milionů dolarů, aby jich pak bylo účelně využito ve smyslu a duchu Rotary. Peníze a duch, materiální síla a smysluplné využití v duchu našich ideálů působí jedinečným způsobem právě prostřednictvím Nadace Rotary.

Devátá teze :

Není Rotary ani tam, kde nevládne humor.

Rotariáni si do svých úkolů zařadili také hledání mírových řešení na základě lepšího vzájemného pochopení a zvýšené tolerance.

Často se v této souvislosti ptám, jak je možné být schopen opravdové tolerance, aniž bych byl sám k sobě dostatečně kritický. A o to víc se

táži, jak by bylo možné podávat velkoryse ruku k mírovému porozumění bez zdravého humoru a bez ochoty k ústupkům, vyplývajícím z vlastní nedostatečnosti.

Abychom mohli být moudří a rozvázní, musíme mít v sobě lásku k lidem, ochotu přistupovat k druhému s otevřeným hledím a schopnost navazovat vzájemné kontakty nejen prostřednictvím prázdných slov.

Právě v této oblasti nabízí Rotary opravdovou školu života.

Desátá teze :

Rotary není tam, kde není ochota se podělit s druhým.

Rotariánskému hnutí se podařilo zapustit své kořeny ve většině zemí tohoto světa a pod jednu střechu společného ideálu sjednotit ohromné ekonomické a kulturní odlišnosti. Vždyť žijeme všichni na společné planetě a jsme spolu osudově spjati, v neposlední řadě i svou spoluodpovědností za budoucnost celého lidstva. Stejně jako děti ve svém domově, musí se i obyvatelé měst a obcí, všech států i celé zeměkoule učit, jak se podělit nejen o hmotné statky, ale i o své schopnosti a jak si navzájem vypomáhat.

Rotariáni by nikdy nemohli hodnověrně převést ve skutky své krédo připravenosti ke službě a pomoci, jež je všechny spojuje, kdyby k ní nebyli vnitřně disponováni.

Jedenáctá teze :

Není Rotary bez přirozené schopnosti být ochoten ke službě a pomoci.

Rotariánská myšlenka rozkvetne nejkrásněji tam, kde se aktivity rozvíjejí s vnitřním uspokojením ze spontánního nasazení. U těch, kteří realizují některý projekt, se projevuje šťastný soulad kreativního realizmu a vrozeného lidského tepla.

A tím se dostávám k další tezi, na kterou kladu zvlášť velký důraz :

Dvanáctá teze :

Není Rotary bez harmonického souladu emocionální inteligence mužů a žen.

Dignitatis memores ad optima intenti

Pole rozhodujících aktivit všech našich klubů leží v jejich bezprostředním okolí. Jde tu především o mládež, její tělesnou a duševní zdatnost, její vzdělání, její ochranu před drogami, nakažlivými nemocemi a jiným nebezpečím. Přijímání žáků a studentů do rodin v rámci výměny mládeže a péče o ně představuje další kapitál. S tím ovšem souvisí i určité obtíže, pro něž nestačí jen čistě logické a technické pochopení problému. Ještě daleko víc než v profesním a podnikatelském životě dospělých je tu zapotřebí obzvláštní inteligence, která je někdy nedostatečně účinná. Mluvím tu o emocionální inteligenci, již se dnes intenzivně

zabývá současná literatura. O životní inteligenci zkušených mátek a všech dalších pečovatелů na všech úrovních. Jde o opak k chladnému, vypočítavému rozumu. Jde o inteligentní srdce. Právě pro Rotary by mělo takových inteligentních srdcí tlouci co nejvíce.

Třináctá teze :

Není Rotary bez víry v budoucnost.

Dostávám se tak ke své poslední tezi.

Můj syn, které je již po řadu let rotariánem a členem sousedního klubu, mi po několika letech svého členství řekl: „Slyším-li někdy mluvit při různých příležitostech některé starší členy, připadám si jako v muzeu dobrých skutků. Můj komentář k tomu zněl: ‚Musíte to tedy vy mladí vzít do svých rukou a vnést do onoho muzea nový život‘.“

Avšak ruku na srdce: právě v souvislosti s Rotary klubem nahání slovo muzeum skutečně hrůzu.

Zejména pro mladé a nové členy musí být Rotary obzvlášť atraktivním zážitkem, neboť právě jejich budoucnost je i budoucností Rotary.

I když se stále znovu setkáváme se známými potížemi při uskutečňování našich snů a cílů, nesmíme se nikdy pustit cestou jen nejmenšího odporu a omezit se jen na pěstování dobrých vztahů navzájem mezi sebou. Idealisté to mají v životě většinou obtížnější. Ale vyplatí se volit právě neschůdné cesty, které přesto vždy vedou k dosažitelným cílům. Recept jak toho dosáhnout, recept, který nás stále udržuje mladými, zní :

Nikdy, nikdy, nikdy se nevzdat!

service above self

Překlad projevu Jamese L. Lacyho, prezidenta Rotary International pro 1998/99, na Rotary Institutu v Berlíně v listopadu 1998.

Milí přátelé - rotariáni, moje milá rotariánská rodino, sedíme-li dnes spolu v tomto krásném koutu světa, je jistě obtížné představit si tu nějakého ubožáka nebo někoho, kdo na naši pomoc právě čeká. Ale jsou takoví - a my to víme. Možná že právě neslyšíme pláč nevinného, nemocného dítěte, které někde pomalu, ale jistě umírá pro nedostatek léků. Možná že neslyšíme sténání hladovějícího otce. Je pro nás jistě ne snadné představit si strhanou, ubitou tvář matky, které chybí potrava i základní zdravotní prostředky. Jen těžko si uvědomujeme skutečnost, že ztratili veškerou naději na zlepšení životních podmínek svých rodin, jež zůstaly trčet ve vyjetých kolejkách beznaděje. Ale oni tu jsou - a my to víme.

Víme, že jsou na světě lidé, kteří čekají, až jim v našem úsilí pomáhat budeme moci věnovat svou

Proč jsem rotariánem

pozornost. Heslo „Service Above Self“ není jen mottem, je cílem. Je cílem Rotary, je cílem nás všech. Tito lidé od nás očekávají, že jim přineseme naději, aby se mohli ze své bezútěšnosti vymanit a vrátit se na cestu lidské důstojnosti. Co je tedy Rotary - tato vynikající organizace poskytující služby a pomoci? Pro mne je Rotary více než pouhý název. Je to naše duše, je to sám život. Rotary klub je něčím víc, než jen pouhou organizací. Propojuje naše vize s naším úsilím pomáhat, založeném na spolupráci a nikoliv na konkurenci. Přetváří postupně naše představy a touhy v činy, naše sny se stávají skutkem.

Rotary klub je školou altruismu, kdy osobní prospěch je podřízen veřejnému zájmu.

Rotary hodnotí člověka podle toho, čím kdo může být a nikoliv podle toho, čím právě je. Rotary se zabývá vizí potřeby druhého a chápe pomoc a službu jako výsadu, o kterou je potřeba usilovat a nikoliv jako překážku, které je třeba se vyhnout.

Často a rád připomínám několik slovy o čtyřech či pěti písmenech, která mají právě v souvislosti s Rotary svůj hluboký význam. Tato slova znějí:

care - pečovat, **give** - dávat, **love** - milovat, **help** - pomáhat, **time** - čas, **a hope** - naděje, ale také: **dream** - snít, **youth** - mládež, **peace** - mír, **serve** - sloužit, **share** - podílet se, **hands** - ruce a **heart** - srdce. Filozofové by pravděpodobně mohli říct, že tato slova mají jen svůj světský, možná také spirituální

service above self

a psychologický, altruistický stejně jako jen hmotný význam. Pro mne však tato slova určují samu „duši“ Rotary.

Zeptal se Vás už někdo, proč jste rotariánem?

V „Knize rotariánské moudrosti“ jsem psal o důvodech, proč jsem rotariánem se zvláštním důrazem na slovo *care* - tedy: pečovat, starat se, mít o něco zájem. Napsal jsem zhruba toto:

Jsem rotariánem, protože se o něco zajímám.

Mám zájem o ideály a cíle Rotary.

Mám zájem o Rotary propagující vzájemné porozumění, přátelství a mír.

Mám snahu pomoci dětem, které hladovějí, které jsou týrány, které jsou závislé na drogách, které je možné zachránit před dětskou obrnou či před jinými nemocemi, aby mohly vyrůst tak, aby se z nich stali produktivní občané, pokud jim ovšem bude dána alespoň malá příležitost.

Starám se o pomoc rodinám, aby se jim dostalo alespoň toho nejzákladnějšího pro slušný život.

Pečuji o schopnost Rotary proměňovat životy lidí.

Jsem rotariánem, protože mám zájem a starám se o druhé.

Jiným slovem je např. *give* - „dát, poskytnout“. Největší rozdíl mezi setkáním rotariánů a setkáním obchodníků či odborníků spočívá v tom, že rotariáni hledají cesty, jak poskytnout pomoc potřebným.

Dalším pojmem je *time* - „čas“. To je také to jediné, co je komukoliv z nás dáno každého rána ve stejném množství. „*Východ slunce patří Bohu, ale den patří mně.*“ Každý z nás je pánem nad svým vlastním časem. Využíváme ho, či jej ztrácíme? Včerejšek představuje již prošlý šek. Zítřek je sice slibnou bankovkou, avšak jedině dnešek představuje peněžní hotovost - a proto jí rozumně využijme.

Velký humanista a čestný rotarián Albert Schweitzer řekl, že čas musí-

te obětovat svému bližnímu. Něco, byť sebe-menšího, musíte vykonat pro ty, kteří potřebují pomoc, něco, zač sice nezískáte žádnou odměnu, avšak získáte *výsadu* toho, že jste to dokázali.

Slovo *love* - „láska“ je hlavním pojmem Rotary - pro mne, pro vás, pro všechny ostatní. Je to všeobjímající světlo, které nás v našich životech na této zemi stále provází. Žijete-li s láskou ve svém srdci, dokážete vše, co je ve vaší moci, abyste pomohli potřebným.

Slovo *help* - „pomoc, pomáhat“ znamená spojit lásku s povinností. Říká se, že po slově „milovat“ je nejkrásnějším slovem na celém světě „pomáhat“.

Ráno jsem si dal předsevzetí, že dnes pomohu někomu, kdo mou pomoc potřebuje. Přemýšlejte o tom, kolik pochopení, dobré vůle a štěstí by bylo možné vytvořit, kdyby si stejný závazek dal každé ráno každý z nás rotariánů a pak skutečně někomu potřebnému pomohl, ať by byla jeho pomoc sebe-menší.

Slovo *hope* - „naděje“ znamená sen, který se může uskutečnit. Nadějí rozumíme vzrůstající očekávání. Není-li už žádná naděje, přichází pouze beznaděj. Naděje se objevuje, existuje-li láska. Žijete-li s nadějí ve svém srdci, ve své mysli a ve své duši, objevili jste nejvzácnější tajemství svého života.

Zamyslete se nad slovem *dream* - „sen, snít“. Paul Harris napsal: „*Snění snad není tak špatné, sníme-li dobré sny a naplňujeme-li je skutečností.*“

Beze snu tohoto jednoho jediného člověka bychom dnes neměli Rotary.

Beze snu bychom neměli ani naši Nadaci Rotary - nejvýznamnější nadaci na celém světě.

Bez našeho snu by nebyla zachráněna více než jedna miliarda dětí před hroznou nemocí - dětskou obrnou. Sníme o jejím vymýcení. Budeme se proto řídit naším heslem „*Follow*

Your Rotary Dream“. Také tento sen pak naplníme skutečností.

Tam někde vysoko na obloze se klene duha mých představ, mých největších tužeb. Nebudu moci jich dosáhnout, ale mohu se podívat vzhůru, vidět jejich krásu, věřit v ně a snažit se jít s nimi až tam, kam mne vedou.

Sníme o lepším světě, sníme o míru.

Mír je naším nejvyšším, naším nejšlechetnějším cílem. Matka Tereza to vyjádřila zcela prostě a výstižně:

„Plodem ticha je modlitba,
plodem modlitby je láska,
plodem lásky je služba a pomoc,
plodem služby a pomoci je svornost,
plodem svornosti je mír.“

Avšak polohladovější svět nebude nikdy světem míru.

Svět polonemocný nebude nikdy světem míru.

Ani polovzdělaný svět nebude nikdy světem míru.

A světem míru nikdy nebude ani svět plný předsudků, nesnášenlivosti, nedůvěry a nevědomosti.

Budeme proto vytrvale pokračovat v našem úsilí změnit životy lidí tím, že programy Rotary a rotariánské Nadace, těchto nevládních organizací, budeme realizovat co nejúčinnějšími prostředky, abychom dosáhli přátelství, porozumění a míru a aby stálo za to žít.

O slovu *serve* - „sloužit, pomáhat“ řekl Albert Schweitzer: „*Nemohu sice vědět, jaký bude váš osud, ale jedno vím: budou šťastni jedině ti, kteří se snažili a hledali, jak pomoci druhému.*“

Ke slovu *share* - „zúčastnit se“: před mnoha lety mě jeden můj přítel pozval, abych se zapojil do Rotary. Účastí na Rotary se mi otevřely dveře, vedoucí do zcela nového světa přátelství a příležitostí ke službám a pomocem, což daleko přesáhlo mé nejodvážnější sny. Tento jednoduchý akt spoluúčasti můj život obohatil a umožnil mi, abych tu dnes byl

Dignitatis memores ad optima intenti

mezi vámi. I vy tu jste proto, že se s vámi někdo podělil, někdo se o vás postaral. Nabídlí jste i vy stejnou příležitost svému příteli? Podílet se na Rotary s někým, koho si vážíte je nejlepší způsob, jak vyjádřit pravou hodnotu vašeho života a smysl Rotary.

Budeme pokračovat v naší spoluúčasti, v našich službách a pomoci, vykonávaných našima vlastníma rukama - ale musíme pocítit i vzrušení ve svém srdci, neboť právě cit takovouto službu a pomoc umožňuje.

Mám rád výraz „*heart service*“. Pro mne to znamená, že každá služba a pomoc musí jít od srdce.

To je také důvod, proč naše heslo pro rok 1998/99 zní „*Follow Your Rotary Dream*“. Je to výzva k činu, která nejdříve osloví srdce, ale potom také ruce všech rotariánů.

Mým snem jsou v tomto roce děti na celém světě, zejména děti ohrožené.

Ústředí Rotary International a Nadace Rotary uvolnila letos 20 milionů amerických dolarů na tzv. „*Children's Opportunities Grants*“, tedy na dotace, které pomohou dát dětem vhodnou příležitost k normálnímu životu. Vyzývám proto Rotary kluby celého světa, aby každý z nich vypracoval alespoň jeden projekt zaměřený na pomoc

dětem. Připojte se proto ke mně i vy a z mého snu učinite i sen svůj.

Jednoho dne se vy stejně jako já přiblížíme k závěrečné etapě našeho života a budeme se ohlížet zpět, do jaké míry se nám podařilo jej naplnit. Bude to příležitost zamyslet se - snad s určitou hrdotí - nad výzvami, na něž jsme také dokázali odpovědět. Nad tím, čeho jsme také skutečně dosáhli - ne pro nás samotné, ale ve prospěch celého lidského společenství, ve prospěch našich bližních. Budeme se moci cítit jako dárci, nebo jen jako příjemci? Lituji ty z nás, kdo budou v této etapě svého života váhat, zda svůj životní úděl skutečně naplnili a zda něco pozitivního dokázali.

Představte si na okamžik, že se vám podařilo setkat se s nejmoudřejším člověkem na světě. Pouze z doslechu znáte tohoto starce, jehož moudrost přesahuje vaši nejodvážnější představivost. Teď je, řeknete si, vhodná příležitost, abych se zeptal, zda jsem ve svém životě něco dobrého dokázal.

„Pověz mi, ty Vševědoucí,“, zeptáte se, „stál můj život za to?“ Podívá se na vás očima, které prohlédnou až na dno vaší duše a jeho pečlivě zvážena odpověď bude znít: „*Pověz mi, jak oceňuješ život člověka, milý synu. Život se neměří věcmi, které vyrábíš nebo tím, jaké bohatství jsi nashromáždil. Měří se tím, co sis vysnil a co jsi také dokázal. Bude se měřit druhem stop, které jsi po sobě zanechal. Ovšem nejzávažnější zkouškou bude, zda jsi miloval, zda jsi sloužil, zda jsi se s druhými dělil, zda jsi jim dával naději a zda jsi se dostatečně odvážil pečovat o bližního.*“

Henry Wadsworth Longfellow, jeden z mých oblíbených básníků, psal ve své proslavené

básni „*Žalm života*“ o „otiscích stop v písku“. Každý z nás zanechává po sobě své stopy tím, jak pracuje, co koná, jak slouží skrze Rotary a jak celým svým životem kráčí. Některé z těchto stop budou jen malé, některé velké; některé výrazné a jiné zase sotva patrné - ale tyto stopy tu zůstanou, aby je mohl každý spatřit.

Pro každého z nás tedy platí otázka: „Jaké stopy po sobě zanechávám?“ Dobře víme, že mnozí lidé zanechají po sobě jen stopy apatie. Kéž bych to nebyl já ani vy. Protože každý z nás může zanechat stopy služby a pomoci, stopy účastenství, stopy péče, stopy lásky a - co je nejvýznamnější - stopy naděje.

Edwin Markham řekl: „*Osud z nás činí bratry. Nikdo nejde svou cestou sám. Vše, co předáváme do životů druhých, se vrací do životů nás samotných.*“

Stopy v písku nejsou jen mé nebo jen vaše. Jsou to stopy Rotary.

Je-li naším vůdčím heslem „*Service Above Self*“, milujme se, podělme se o svou lásku. Mějme schopnost vidět to, čeho je kde zapotřebí, mějme moudrost a schopnost snít nové sny, mějme víru, abychom mohli důvěřovat i jiným a mějme odvahu naplňovat skutečností své sny při hledání osudu a smyslu Rotary.

CÍLE ROTARY

Základním posláním celosvětového hnutí Rotary je podněcovat a pěstovat ideál služby a pomoci jakožto základny úspěšných aktivit, zejména pak podporovat

- **za první :** pěstování přátelství jako příležitosti ke službě a pomoci,

- **za druhé :** dodržování vysokých etických zásad ve všech

povoláních a uznávání prospěšnosti každého užitečného zaměstnání tak, aby ho každý rotarián využil jako příležitosti ke své službě společnosti,

- **za třetí :** rozvíjení ideálu služby a pomoci v osobním životě každého rotariána, v jeho zaměstnání i ve společenských vztazích,

- **za čtvrté :** rozvíjení vzájemného porozumění, směřující k mezinárodní důvěře a míru prostřednictvím světového společenství všech, které sjednocuje ideál ochoty ke vzájemné službě a pomoci.

Dignitatis memores ad optima intenti

cíle a ideál rotary

IDEÁL ROTARY

Rotary je celosvětovou organizací vedoucích osobností z podnikatelských a odborných kruhů, mužů i žen, kteří poskytují humanitární služby a pomoci, prosazují ve všech činnostech vysoké etické principy a přispívají k vytváření vzájemné důvěry a míru na celém světě.

Všechny české a slovenské Rotary kluby měly už v létě a na podzim minulého roku příležitost poznat osobně své teritoriálně příslušné asistenty guvernéra, kteří při oficiálních „guvernérských návštěvách“, probíhajících na podzim každého roku, zastupovali - jak to nabízí tzv. District Leadership Plan - úřadujícího guvernéra našeho dosavadního distriktu 1920 Dr. Thomase Watzenböcka.

Všechny slovenské kluby (je jich již devět) tak poznaly svého ADG pro Slovensko - MUDr Ivana Belana. Také deset moravských klubů se setkalo se svým ADG pro Moravu, MUDr Pavlem Svítilem. Všechny 22 českých Rotary klubů mělo příležitost seznámit se osobně s českým ADG, JUDr Dobroslavem Zemanem, členem RC Plzeň, který byl pro rok 1999/2000 pověřen výkonem funkce prvního guvernéra našeho nového distriktu 2240.

Do jeho budoucích guvernérských povinností budou samozřejmě patřit návštěvy u všech klubů nového distriktu, na něž se už dnes velmi těší, aby mohl osobně poznat všechny rotariány na Moravě a na Slovensku. Proto považujeme za účelné představit jej dnes předběžně všem našim čtenářům prostřednictvím redakčního rozhovoru.

Vy jste tedy Plzeňák, pane doktore ?

Pouze naturalizovaný - ale je to už strašně dlouho, co jsem do Plzně přišel. Bylo to hned po právnické fakultě, kterou jsem absolvoval v roce 1952. Pocházím však z jižních Čech, které miluji a kam se moc rád vždy vracím. Narodil jsem se v roce 1930 v Jindřichově Hradci, stejně tak jako můj bratr Vladimír, který žije v Jihlavě. Přestože se naši rodiče přestěhovali už v roce 1931 do Tábora, kde tatínek působil jako profesor na tamní reálce, v Hradci jsme u svého dědečka a babičky trávili všechny prázdniny a svátky, za války také všechny volné dny a neděle. To bylo v době, kdy jsme

SEZNÁMENÍ S NAŠÍM BUDOUCÍM GUVERNÉREM

žili bez tatínka: toho Němci zatkl jako župního vzdělavatele Sokola hned v den vypuknutí II. světové války, 1. září 1939, takže celou válku až do května 1945 prožil ve vězeních : Pankrác, Dachau, Buchenwald.

To jistě musela být těžká doba pro Vaši maminku ! Vrátil se pak Váš otec domů ?

Pobyt v koncentráku skutečně přežil. Byl to ovšem jen první kontakt naší rodiny s totalitním systémem, v té době s německým fašismem. Brzy však následovaly další : po návratu z Buchenwaldu jmenovali tatínka ředitelem tábořského gymnázia, avšak hned po „Vítězném únoru“ jej další totalitní systém, tentokrát komunistický, z místa ředitele „pro nedůvěru“ suspendoval a předčasně jej penzionoval. Na to bezprostředně navazovaly události další : vyhození mého bratra ze studia na právnické fakultě, o několik let později, v pohnutých 50. letech, odsouzení mého dědy a strejdy v Jindřichově Hradci, kteří tam provozovali obchod galantérií, v rámci tažení proti živnostníkům na 3 a půl roku do vězení a zabavení všeho majetku. Dědečkovi bylo tehdy přes osmdesát, brzy nato zemřel, strejda si musel svůj rozsudek v komunistickém vězení protpět. Samozřejmě byli oba, již dávno mrtví, po listopadu 89 plně rehabilitováni. I mému bratrovi byl přiznán dodatečně právnickou fakultou doktorát, ovšem to už byl dávno v duchodu a svůj život měl prakticky za sebou.

To je skutečně pohnutá rodinná historie. Kde jste byl v těch letech Vy ?

Hned po absolutoriu právnické fakulty KU v Praze jsem dostal povinnou umístěnku do Závodů V. I. Lenina v Plzni, kam jsem odjel týden po promoci, aniž bych byl tehdy věděl, že

Dignitatis memores ad optima intenti

jde vlastně o plzeňskou Škodovku. Po dvouleté vojenské službě v Mikulově, kde jsem jen o vlásek ušel odvelení do PTP, se Škodovka stala mým osudem na dlouhou dobu, dokonce snad na celý život: to proto, že jsem se v roce 1957 v Plzni oženil se svou manželkou Hankou z Rakovníka. Byli jsme tedy, jak se v Plzni nepřilíší uctivě říká, tzv. „náplava“. . . Pak se naše rodina rozrostla o dceru Renatu a syna Honzu, kteří oba (Renka se svou rodinou) žijí a působí v Plzni v bezprostřední blízkosti svých rodičů dodnes.

A protože jsem ještě v době studii měl široké zájmy spíše v kulturní než v právní oblasti (hodně jsem se věnoval hudbě, cizím jazykům, fotografování apod.), dostal jsem se ve Škodovce brzy do oddělení obchodní propagace.

Zmiňujete se o studiu jazyků - slyšeli jsme, že mluvíte několika cizími řeči ?

Je tomu skutečně tak: působím již 16 let jako soudní tlumočník pro němčinu a francouzštinu, dříve také pro italštinu a španělštinu, ale ty jsem musel u Krajského soudu v Plzni odhlásit, protože nebylo možné všechno časově zvládnout. K těmto čtyřem přibyla samozřejmě ještě na gymnáziu také angličtina, trochu i ruština. Zájem o cizí jazyky úzce souvisel s mým zájmem o hudbu. Snad právě schopnost hudebního vnímání mi byla velmi prospěšná pro fonetiku cizích řečí. Ty se staly skutečně obohacením mého života. Porůznu jsem jich využíval ve svých profesích ve sféře obchodní propagace nebo později v oblasti vědeckotechnických informací. Byly i klíčem k mnoha velmi zajímavým osobním kontaktům. Že mi jsou mimořádně prospěšné i nyní v rotariánském hnutí, obepínajícím celý svět, je na bíledni.

A jak tomu bylo s Vaší znalostí cizích jazyků v totalitním komunistickém systému ?

Znalost cizích řečí měla paradoxně i velmi negativní vliv na moji profesní „kariéru“: v dubnu 1957 jsem byl k mému překvapení vyslán služebně jako obchodnětechnický informátor do expozice Škodovky a Škodaexportu na mezinárodním veletrhu v Miláně. Nemělo to však být zadarmo: Státní bezpečnost mě tenkrát začala lákat ke spolupráci s nimi, tu jsem však jednoznačně a striktně odmítl - a následek byl jasný: řada výsledků hned po mém návratu domů, vážná podezření z podivných kontaktů s cizinci (o čem on vlastně s nimi mluví? vždyť mu nerozumíme!) - a tedy i okamžitý zákaz jakýchkoliv cest do zahraničí. Inu, odmítnutí takové „výhodné“ nabídky se nevyplácí...

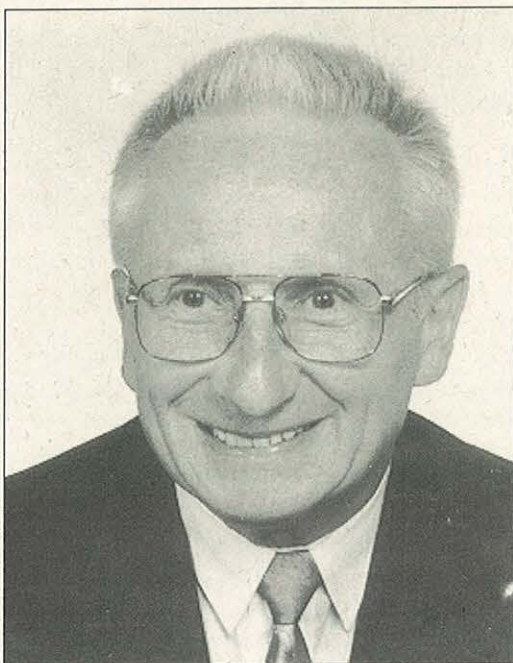
Na jak dlouho platil tenhle zákaz?

Prakticky natrvalo. Ovšem ve druhé polovině šedesátých let, kdy se komunistický režim v naší zemi začal před Pražským jarem uvolňovat, si vedení Škodovky (to už přestala existovat pod názvem Závody V. I. Lenina) přece jen řeklo, že by mých znalostí mohli výhodněji využít. Byl jsem tedy vyslán na několik zajímavých služebních cest: nejdříve do NDR (na vyzkoušení mé „spolehlivosti“), pak dokonce do Kolumbie, protože jsem mohl jako tehdy málokdo nabídnout svou znalost španělštiny, do Francie, do Itálie, do Belgie...

A jak tomu bylo po srpnu v osmašedesátém?

Zase dost pohnutě. V napjatých srpnových dnech mě pozvalo vedení Českého rozhlasu v Plzni do své budovy, střezené nadšenými vlastenci proti příjezdu okupačních vojsk. S plzeňským rozhlasem jsem totiž již dříve spolupracoval jako francouzský speaker. Plzeň byla posledním vysílačem, který mohl svobodně hovořit k československé i světové veřejnosti. Jednou z výzev se naše země obracela na pracovníky v docích na celém světě, aby nevykládali sovětské

nákladní lodě. Byl jsem požádán, abych ji přeložil do šesti jazyků a přečetl na mikrofon, stejně jako několik dalších. Rád jsem vyhověl - vždyť to byla moje vlastenecká povinnost! Ovšem opět jsem zasáhl do svého osudu: při posrpnových prověrkách jsem byl prohlášen za politicky zcela nespolehlivého, takže jsem musel opustit své místo propagačního poradce v obchodní propagaci na generálním ředitelství Škodovky. Musel jsem být jen rád, že jsem mohl zůstat ve Škodovce pracovat, ovšem za podstatně nižší plat jako bezvýznamný referent v plzeňském Dodavatelsko-inženýrském závodu.

Říkal jste, že se Škodovka stala Vaším osudem - působil jste v ní po celou dobu Vaší aktivní činnosti?

Naštěstí nikoliv. Když mi už bylo skoro padesát, tedy v osmasedmdesátém, jsem se rozhodl, že Škodovku opustím, protože tam naděje na zlepšení mého postavení neexistovala. Od ledna 1979 jsem proto začal pracovat ve Výzkumném ústavu keramiky nejdříve v Horní Bříze a pak v Plzni v oddělení pro vědeckotechnické informace a pro vztahy k veřejnosti (Public Relations). Jedním z mých úkolů navíc bylo také vytvoření šestijazyčného odborného slovníku v oboru keramiky, žárovzdorných hmot a nemetalických minerálů, který skutečně vyšel tiskem v 5 svazcích. I v tomto ústavu jsem byl pochopitelně pod příslušným politickým dozorem a vedení mi dávalo stále najevo

svou politickou (naštěstí nikoliv odbornou) nedůvěru. Přesto jsem tam přežil s různými kádrovými peripetiemi až do svých šedesátin, kterých jsem dosáhl v lednu 1990. To byla už doba, kdy jsme se začali nadechovat svobodné, demokratické atmosféry. Ta se nám zdála až neskutečná, neuvěřitelná...

Zmiňoval jste se o svých bohatých kulturních zájmech a aktivitách - můžete nám něco povědět také o nich?

Práce v oblasti obchodní propagace mě přivedla ke dvěma velmi zajímavým, ale také velmi náročným činnostem: ediční a výstavařské. Ve škodovčské propagaci jsem měl na starosti vydávání prospektů a katalogů na výrobky z více než padesáti výrobních oborů tohoto průmyslového gigantu. Šlo o jejich obsahovou, propagační a technickou koncepci, obrazový doprovod (průmyslová fotografie, schémata, diagramy), překlady textů do pěti světových jazyků a korektury v nich, spolupráce s výtvarníky-grafiky i s tiskárnami. Do mé pracovní náplně spadala i oblast výstavnictví. Byl jsem autorem desítek scénářů technicko-obchodních či tematických výstav v tuzemsku a zahraničí i náročných audiovizuálních programů. Byly určeny nejen pro potřeby Škodovky, ale i pro řadu dalších organizací a institucí, včetně města Plzně nebo tehdejšího p.z.o. POLYTECHNA apod.

Tyto tvůrčí činnosti mě postupem času přivedly i do Svazu československých výtvarných umělců, jehož členem jsem se stal právě v sekci výstavních scenáristů.

Měl jste možnost i jiného využití své jazykové kvalifikace?

Již od počátku roku 1967 jsem ji rád nabídl přednímu českému folklórnímu „Souboru písní a tanců ŠKODA Plzeň“, působícímu dodnes pod názvem MLADINA. Jako tlumočnicka italštiny a moderátor jejich atraktivního programu

jsem s nimi poprvé vyjel na Sicílii, kde se konal velký mezinárodní folklórní festival v Agrigentu. A protože jsem jim mohl nabídnout i jazyky další, měl jsem příležitost doprovázet je po mnoho dalších let, prakticky až do roku 1994, jako tlumočnick, moderátor, fotograf a propagátor a také jako průvodce na celou řadu dalších velkých folklórních festivalů po celé Evropě a dokonce i do USA. A protože byla mým velkým koníčkem již od mládí fotografie, uspořádal jsem ze své bohaté obrazové kořisti z mých cest docela zajímavou výstavu fotografií pod názvem „Napříč Evropou“ jednak v Plzni, jednak v pražském planetáriu.

Všechny zkušenosti a osobní kontakty, získané jak v mém zaměstnání, tak i při takovýchto bohatých a programově a cestovatelsky velmi náročných zájezdech, jsem pak mohl vhodně zhodnotit hned po revoluci. Bezprostředně po mém odchodu do důchodu jsem založil svou vlastní propagační a uměleckou agenturu s názvem P.R./AGENCY v Plzni, orientovanou především na uplatnění našich umělců v zahraničí.

Jak tato agentura prosperuje ?

Abych se přiznal, je nyní ve výrazném útlumu - výhradně pro naprostý nedostatek času, způsobený mou angažovaností v rotariánském hnutí.

Na téma Rotary jsme v našem rozhovoru narazili hned na počátku a nyní znovu. Jak jste se k němu vlastně dostal Vy ?

To je zajímavá historie sama pro sebe - však jsem o ní uveřejnil svůj příspěvek v Bulletinu RC Plzeň v dubnu 1996 pod názvem: „Kdo je to pan Sláma? aneb : Jak jsem se stal rotariánem“. Snad by někdy stálo za to zopakovat jej někdy v našem novém periodiku „GOOD NEWS“. Jsou v něm obsaženy docela zajímavé souvislosti.

Velmi rádi - možná hned v příštím čísle. Ale snad jen stručně několik základních informací . . .

Již během jara a léta 1990 jsem získal ze zahraničí první kontakty na Rotary. Ty pak vedly k tomu, že jsme se dne 17. listopadu 1990 poprvé sešli s několika dobrými přáteli a se skupinou rakouských rotariánů, kteří za námi přijeli do Plzně... Toto datum si pamatuji velmi přesně: bylo to první výročí sametové revoluce v Praze a současně den první návštěvy amerického prezidenta George Bushe v Praze. Všechny zkušenosti a informace, které nám tehdy rakouští rotariáni v upřímném rozhovoru poskytli, jsme si pak vyhodnotili - a v lednu 1991 jsme založili Rotary Club Plzeň. Stal jsem se - dokonce na dva roky - jeho prvním zakládajícím prezidentem. A pak už jsem byl doslova vtažen do rotariánského dění účastí na různých setkáních a konferencích. Sami jsme v Plzni každoročně pořádali řadu velkých Inter-City a Inter-Country Meetingů, na nichž se vystřídalo přes 300 našich zahraničních přátel. Mimořádně jsem si vážil také toho, že mi byl jako prvnímu rotariánovi u nás udělen anglickým Rotary Clubem Keyworth-Ruddington (distrikt 1220) čestný odznak „Paul Harris Fellow“.

Všechny tyto osobní kontakty byly pro mne stejně tak jako pro všechny ostatní členy RC Plzeň mimořádně cenné a obohacující, neboť jsme postupně začali chápat, o jaké základy se rotariánské hnutí opírá a v čem spočívá jeho

poslání: v ochotě poskytnout svou pomoc všude tam, kde je toho zapotřebí, v osobní iniciativě a angažovanosti a v neposlední řadě v rozvoji vztahů přátelství a důvěry nejen v rámci vlastního klubu, ale zejména i vůči zahraničním partnerům. Tak to vyplývá i z jeho názvu: ROTARY INTERNATIONAL.

Tento mezinárodní a doslova celosvětový prvek Rotary je i pro nás velice zavazující. Měli bychom se snažit nejen využívat mimořádných možností, které Rotary International a jeho Nadace Rotary nabízí, ale sami se do tohoto úsilí - poskytovat pomoc a službu všem, kteří ji od svého šťastnějšího bližního potřebují - plně a obětavě zapojit.

S jakým přáním vstupujete do roku 1999, v němž se ujmete funkce guvernéra ?

Ve funkci prvního guvernéra našeho nového a dokonce mezinárodního distriktu 2240 je mým největším přáním, abychom se my všichni, čeští a slovenští rotariáni, dokázali s tímto velice náročným, ale současně i mimořádně krásným a vnitřně obohacujícím posláním i osobním závazkem úspěšně a trvale vyrovnávat a přispívat tak svými činnostmi k pozitivnímu sociálnímu, kulturnímu i mravnímu rozvoji naší demokratické společnosti.

Děkujeme Vám, pane budoucí guvernére, za zajímavý rozhovor.

Leden 1999

POZNÁMKA REDAKCE

Vážení rotariáni,

žádáme Vás o spolupráci na našem společném časopise. Je určen nám všem, našim zájmům a činnostem a současně i jako důstojná vizitka výsledků našich aktivit pro nejširší veřejnost. Proto Vás žádáme, abyste nám pravidelně posílali příspěvky týkající se činnosti Vašich klubů.

Věříme, že v každém klubu získáme alespoň jednoho stálého spolupracovníka.

V letošním roce by GOOD NEWS měly vycházet jako dvouměsíčník. Uzávěrka jednotlivých čísel bude vždy v polovině každého lichého měsíce. Předpokládáme, že u příležitosti slavnostní inaugurace našeho nového distriktu 2240 vyjde číslo 3 ve vícejazyčném provedení, neboť vyzveme zahraniční účastníky k písemným zdravicím, které by případně chtěli pronést při inauguraci ústně.

Aby se usnadnily veškeré redakční a ediční práce, zasílejte laskavě veškeré své příspěvky v textovém editoru Microsoft Word na E-mailovou adresu: ada99@mbox.vol.cz.

Prosíme o zasílání pouze neformátovaných textů (bez různých odrážek a předdefinovaných titulků apod.). V případě potřeby konzultujte s redakcí.

Dignitatis memores ad optima intenti

V minulých letech jsme byli zvyklí využívat především stipendií, hrazených Rotary Foundation. Organizací těchto stipendií byl v multidistriktu 1910/1920 pověřen Horst Kubek z RC Kufstein, za výběr uchazečů pak zodpovídal Hans Grunicke z RC Innsbruck.

Stipendia jsou organizována mimo Rotary Foundation. Známé je stipendium Viktora Strabergera, velkého příznivce rozvoje Rotary Internationál v českých a slovenských zemích (bohužel již zesnulého). S dalšími stipendii v Německu a Turecku nemáme dosud žádnou zkušenost. Ve fázi jednání je dále 1 jazykové stipendium do Kalifornie - toto stipendium bylo přislíbeno DGN distriktu 5160 W. Spaldingem.

Pokud najdete vážného uchazeče o dále uvedená stipendia a budete mít zájem o podrobnější informace a přihlášky, obraťte se na mne nebo př. Svítla z RC Jihlava, který bude mít i do budoucna stipendia (mimo Rotary Foundation na starosti).

Výběr uchazečů v rámci našeho distriktu nebude organizován. Uchazeči se budou obracet přímo na instituce, které stipendia vyhlásily. Upozorňuji pouze, že na většinu přihlášek je požadováno

Nabídka stipendií

potvrzení guvernéra vysílajícího distriktu. Upozorňuji dále, že formuláře pro uchazeče jsou dosti rozsáhlé, je nutné tedy počítat se značnou časovou náročností při jejich vyplňování.

STIPENDIA NA ROK 1999-2000

1) 5-10měsíční stipendium, poskytované **Rotary Hilfe Distriktu 1830 (Německo)**

Předmět studia: právo, hospodářství, technické obory

Instituce: University Tübingen, Stuttgart, Hohenheim Fachhochschulen (VOŠ) Esslingen, Heilbronn, Reutlingen, Pforzheim

Stipendium je poskytováno ve výši 12 000 DM na dobu pobytu.

Stipendium není dostupné pro přímé příbuzné rotariánů.

Uzávěrka přihlášek: do 1.3.1999

2) **Viktor-Straberger-Stipendium**

vypisuje RC Wells, Rakousko

Instituce: University Linz, Salzburg, Innsbruck

Hodnota stipendia je 80 000 ATS pro 2 semestry.

Podmínkou je absolvování minimálně 2 let na české či slovenské vysoké škole.

V letošním roce došlo u tohoto stipendia k významné změně - podle nových podmínek není stipendium dostupné pro přímé příbuzné rotariánů!

Uzávěrka přihlášek: do 31.3.1999

3) **Stipendia v Turecku, vy-
psaná distrikty 2420-2430-2440**

10měsíční stipendium na univerzitách v Turecku.

Hrazeny studijní náklady, náklady na stravu a ubytování.

Student hradí z vlastních finančních zdrojů náklady na cestu tam a zpět.

Vyučovací jazyky angličtina nebo turecký jazyk (angličtina na úrovni TOEFL).

O studium se mohou ucházet i příbuzní rotariánů.

Uzávěrka přihlášek: 20.3.1999

Formuláře přihlášek vám zašleme na základě vaší žádosti obratem (př. Toman). S žádostí o podrobnější informace se obraťte na př. Svítla.

Pavel Toman, RC Jihlava
tel/fax 066-731 01 00 Office
e-mail: ptoman@iss-jj.cz

Pavel Svítla, RC Jihlava
tel/fax 066-721 04 51 byt

názory

V této rubrice bude redakce seznamovat s názory, ohlasy a stanovisky našich čtenářů. Dnešní příspěvek napsaný pro časopis *Der Rotarier*, jehož 4. číslo vyjde letos v dubnu, zaslal dr. Peter Zemaník. Všem, kteří budou chtít seznámit se svými názory rotariánskou veřejností, je tato rubrika otevřena.

Občianska diplomacia

V jednom zo svojich vystúpení a hodnotení aktivít tretieho sektora na Slovensku Ralph Johnson, veľvyslanec USA v SR, povedal, že v organizáciách tretieho sektora (NGO) sú sústredení tí najschopnejší ľudia, už zvyknutí pracovať v nových podmienkach tranzitívnej spoločnosti a politické strany by ich mali angažovať vo svojich manažmentoch. Som presvedčený, že dozaista takmer žiadny z aktivis-

tov a spolupracovníkov, alebo zamestnancov organizácií NGO nešiel do niektorej z nich pracovať preto, aby sa takto dostal do politiky; oveľa väčším a prirodzenejším dôvodom pre zapojenie sa do takejto práce je pre drvivú väčšinu z nás potreba sebarealizácie, ktorú iné organizácie, či už štátne alebo súkromné jednoducho neposkytujú. Z prirodzenej túžby ambiciózneho človeka však na druhej strane logicky vyplýva otázka po zmysluplnosti jeho činnosti, otázka, či jeho práca dokáže ovplyvniť jeho prostredie, či má pocit, že sa

jeho úsilie premietne aj do každodenného života.

Vychádzajúc zo štatistiky, ktorú nedávno zverejnilo Servisné centrum pre tretí sektor vďaka podpore programu Democracy Network, bolo do marca tohto roku na Slovensku zaregistrovaných 12 599 občianskych združení, nadácií, neinvestičných fondov a neziskových organizácií. Aj naprek enormnej snahe teraz

Dignitatis memores ad optima intenti

už bývalej vlády Vladimíra Mečiara o čo najväčšie možné okleštenie počtu a právomocí organizácií tretieho sektora, ktoré vyústilo do prijatia niekoľkých nových zákonov o nadáciách a neziskových investičných fondoch sa organizáciám tretieho sektora nielenže podarilo prežiť, ale práve táto snaha o reštriktívne zásahy do ich existencie, vďaka ktorým mnohé z nich jednoducho zanikli, ich mimoriadne aktivizovali. Najtransparentnejším prejavom aktivity organizácií tretieho sektora bola nedávna Občianska kampaň OK '98, zameraná na aktivizáciu občanov v našich jesenných parlamentných voľbách, a ani bezuzdná antipropaganda štátu prostredníctvom verejnoprávných médií nezabránila takmer 85% občanov SR, aby si vo svojich slobodných a demokratických voľbách „Nedali vziať svoj hlas“ - čo bolo jedným z ústredných hesiel OK '98. Cieľom kampane nebolo presvedčať občanov o tom, koho majú voliť, ale o tom, že je potrebné, aby sa na voľbách zúčastnili. To, že sa demokratickej opozícii podarilo vďaka voľbám získať ústavnú väčšinu, je len logické vyústenie dobrej informovanosti občanov. Toto považujeme za najlepšie vysvedčenie o práci organizácií tretieho sektora v SR bez nároku na spokojnosť a idealizovanie.

Slovenská spoločnosť pre zahraničnú politiku ako občianske združenie, mimovládna nezisková a nepolitická organizácia si kladie v prvom rade za svoj hlavný cieľ rozširovanie relevantných a neskreslených informácií o zahraničnej politike SR a o zahraničnopolitických súradniciach SR pre tých občanov, ktorí o takéto informácie majú záujem. Zameriavame sa pritom na občanov všetkých vekových a sociálnych skupín, neskúmame ich politický, náboženský či iný background, sme otvorenou členskou organizáciou. Za päť rokov nášho pôsobenia na Slovensku sa nám podarilo si nielen vybudovať a upevniť zázemie, ale aj rozšíriť sieť pôsobenia do regiónov, ktoré zdánlivo so zahraničnou politikou nemajú nič spoločné. Okrem Bratislavy, hlavného mesta SR máme dve pobočky, jednu v Prešove, na východnom Slovensku a druhú v Banskej Bystrici v strede Slovenska. Od septembra sme odštartovali nový projekt a vytvorili sme sieť diskusných klubov SFPA v 15 mestách Slovenska, pričom máme diskusné kluby pre seniorov a pre juniorov, ktoré sú za-

merané na stredoškolskú mládež, kde sa mladí ľudia nielen snažia zorientovať v problematike zahraničnej politiky, ale naučiť sa aj správne diskutovať a argumentovať. Vychádzame pritom z poznania, že informácie o zahraničnej politike sú pre občanov rovnako dôležité, ako informácie o politike domácej, ba niekedy možno ešte dôležitejšie, pretože zahraničnopolitické súvislosti a rozhodnutia sa v domácej politike odzrkadľujú. Súčasťou Slovenskej spoločnosti pre zahraničnú politiku je nezávislé Výskumné centrum SFPA, ktoré v sebe združuje nezávislých analytikov a výskumníkov, produkujúcich nezávislé analýzy slovenskej zahraničnej politiky a jej tematických oblastí. Tieto sú pravidelne publikované a prezentované jednak v mesačníku LISTY SFPA, určenom predovšetkým pre našich členov, ale aj v samostatných publikáciách. Najnovšou je knižka „Foreign Policy of the Slovak Republic - Starting Point, Present Situation and Prospects“, ktorá vyšla tesne pred parlamentnými voľbami na jeseň tohto roku. Z toho vyplýva, že sa snažíme o priamu i nepriamu komunikáciu s našimi cieľovými skupinami. Pomocou organizovania diskusných podujatí, okrúhlych stolov, workshopov a pravidelných stretnutí majú členovia spoločnosti zbierať informácie priamo od ľudí, ktorí zahraničnú politiku robia alebo ovplyvňujú. Našimi hosťami sú aktívni politici, členovia vlády, členovia parlamentu, veľvyslanci, politológovia, žurnalisti, ekonómovia, publicisti. V diskusiách s nimi sa uplatňuje princíp dvojsmernej informovanosti. Základný cieľ, informácií pre poslucháčov doplnia efekt spätnej informácie pre hosťov od publika o tom, ako občan vníma problémy a ako by si ich želal riešiť. Pri organizovaní tematicky zameraných okrúhlych stolov a workshopov sa opierame o spoluprácu s našimi partnerskými organizáciami doma ale aj v zahraničí, s nezávislými inštitúciami ale aj s ministerstvami. Veľmi dobrú spoluprácu sme mali a aj máme napr. s Ministerstvom obrany SR, pretože veľkú pozornosť v našej analytickej i publikačnej činnosti sme venovali a venujeme problematike začleňovania SR do NATO. O rastúcom význame a autorite SFPA na slovenskej politologickej scéne môže hovoriť aj nedávna unikátna panelová diskusia, ktorú sme usporiadali na žiadosť SDĽ (Strany demokratickej

lavice), ktorá si prostredníctvom neho v diskusii s našimi členmi odskúšala aj obhajobu svojho zahraničnopolitického programu. Tým sme sa snažili naplniť našu filozofiu, že SFPA sa chápe ako nezávislá platforma na prezentáciu a najmä diskusiu o zahraničnopolitických problémoch a súvislostiach. Je len smutné, že za uplynulé štyri roky predchádzajúcej vlády oficiálne miesta SR nejavili záujem o komunikáciu s nami, skôr naopak, považovali nás za nepriateľov a snažili sa nás dehonestovať. Sme toho názoru, že to bolo prejavom arogancie moci a neschopnosti komunikovať s nezávislými inštitúciami, v ktorých nemohla uplatňovať stranické presadzovanie svojich záujmov.

Dovolil som si vymenovať len niekoľko z našich aktivít, pretože ich úplný výpočet by zbral dozaista oveľa viac času, než koľko vymedzuje tento priestor na konferencii, no z toho, čo som uviedol, vyplýva, že máme niekoľko spôsobov a možností, ako získať prístup k ovplyvňovaniu procesu tvorby zahraničnej politiky. Je to pre nás o to povzbudzujúcejšie, že po konštituovaní sa novej politickej moci v SR máme jasné signály a prísľuby, že postavenie SFPA ako nezávislej inštitúcie sa v tomto procese môže zvýrazniť. Keď vychádzame z toho, že členmi našej správnej rady sú niektorí poprední politici SR, ktorí sa teraz ocitli vo vládných a parlamentných kreslách, nebudeme musieť vynakladať takmer nadľudské úsilie na to, aby sme im vysvetlili cieľ a prostriedky SFPA, ktorými by sme mohli vstúpiť do procesu parlamentných alebo vládných diskusií. Máme konkrétne predstavy o tom, ako v pozícii nezávislého konzultanta a analytika môžeme prostredníctvom nášho Výskumného centra priamo prispievať ku kvalifikovanej práci týchto inštitúcií.

Nepriamo môžeme tento proces ovplyvňovať publikovaním štúdií a prác, ktoré budú reflektovať témy, s ktorými sa SR bude na svojej zahraničnopolitickej ceste stretávať. Budeme pochopiteľne pokračovať v tých aktivitách, ktoré stáli na začiatku vzniku SFPA a tak nepriamo prispievať k výchove mladých politológov, politikov, a tým kultivovať budúcu slovenskú vládnú elitu. A kým donedávna sme kultiváciu zahraničnej politiky robili doslova proti vôli oficiálnych predstaviteľov nášho štátu, veríme, že teraz to nebude až taká syzifovská práca. Napriek tomu však radosť a vzušujúca.

Redakčná rada:	Dobroslav Zeman (predseda), Richard Barták, Ivan Belan, Martin Petiška, Peter Zemanik.
Redakčný kolektív:	Martin Petiška (vedoucí redaktor), Luděk Bareš, Jan Chejn, Jiří Nussberger, Miloš Pulkrábek, Andrea Vernerová - ve spolupráci se všemi RC a RTC, které poskytly své podklady.
Hlavní koordinátor:	Rotary Club Brandýs - Boleslav.
Layout:	© Grafika Hausner Plzeň
Polygrafické zpracování:	Hermes Praha
Náklad:	1 700 výtisků
Vydal:	Nakladatelství Hermes ve spolupráci s Rotary distriktem 2240 v únoru 1999.
	NEPRODEJNÉ